

הגדה של פסח

בית הספר „תל-נורדוי" תש"ך.

הציורים והעטורים -

מעשה ידי התלמידים:

שרגא הלר - ח3

יהודה קשתי - ו2

שלמה יזרעאל - ו2

מתתיהו הראל - ח4

הדפסת "מולטיליט" "סגנון" טל. 66386 ת.א.

החדש הזה לכם ראש חדשים, ראשון הוא לכם לכל חדשי השנה,

חדש האביב, בארבעה עשר בו פסח הוא, זמן חרותנו,

והיה היום הזה לכם לזכרון וחגותם אותו

לדורותיכם, כי בעצם היום הזה

יצאו צבאותיכם ממצרים

היום הייתם לעם

היום אתם יוצאים בחדש האביב

שיר האביב

אל השדה אצאה לי

אצא היערה

אקלוט קרבי אקלוט

המית אביב

קרון אקרן

עם ההדס

על השדמות סביב

אביב אביב.

כי הנה הסתו עבר, הגשם חלף הלך לו
הניצנים נראו בארץ, עת הזמיר הגיע
וקול התור נשמע בארצנו.התאנה חנטה
פגיה, והגפנים סמדר נתנו ריח.

וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם,
כי תבואו אל הארץ אשר אני נותן לכם, וקצרתם את קצירה
והבאתם את עמר בראשית קצירכם אל הכהן.

הגיע ליל פסח, הלילה הזה כל העולם כולו אומר הלל

כוס ראשונה

כוס ישועה נרים ליציאת ישראל מעבדות לחרות
משעבוד לגאולה מיגון לשמחה, מאפילה לאורה
מבית עבדים לקוממיות בארצנו לחיים, לחיים,

הננו מוכנים ומזומנים לספר ביציאת מצרים, מעבדות לחרות, משעבוד לגאולה, כי גם אנו יצאנו מבית עבדים, מגיא-ההרגה ובנינו בית בל ימוט לנדחי ישראל על אדמתם.

הא לחמא עניא, די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים, (זה לחם עני אשר אכלו אבותינו בארץ מצרים). כל דיכפין ייתי ויאכל, (כל הרעב יבא ויאכל), כל דיצריך ייתי ויפסח, (כל נצרך יבא ויסב עמנו לפסח).

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות ?

שבכל הלילות אנו אוכלים חמץ ומצה,

הלילה הזה כלו מצה.

שבכל הלילות אנו אוכלים שאר ירקות,
הלילה הזה כלו מרור.
שבכל הלילות אין אנו מטבילים
אפילו פעם אחת, הלילה הזה שתי פעמים.
שבכל הלילות אנו אוכלים בין יושבין
ובין מסובים, הלילה הזה כלנו מסובין.

עבדים היינו לפרעה במצרים, ויוציאנו ד' אלוהינו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה,

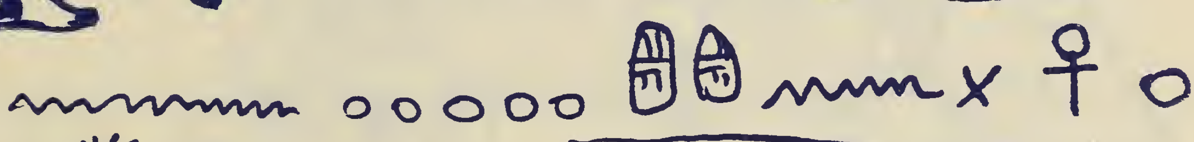
ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים, הרי אנו ובנינו ובני בנינו משועבדים היינו לפרעה במצרים, ואפילו כלנו חכמים, כלנו נבונים כלנו יודעים את התורה - מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים.

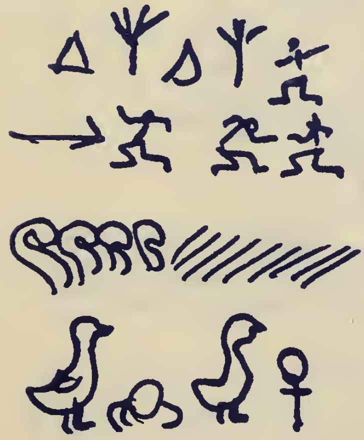

וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח

במתי מעט ירדו אבותינו מצרימה ויהיו שם לגוי גדול ועצום, ותמלא הארץ אתם.

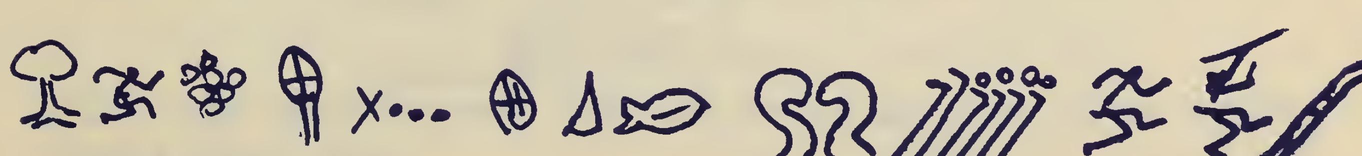

ויקם מלך חדש על מצרים, אשר לא

ידע את יוסף ויאמר אל עמו:

הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו,

הבה נתחכמה לו פן ירבה

ויעבידו מצרים את בני ישראל בפרך

וימררו את חייהם בעבודה קשה בחמר

ובלבנים ובכל עבודה בשדה.

ויאנחו בני ישראל מן העבודה

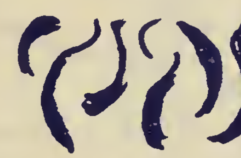
ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים

ויהיה בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלותם.

ומשה היה רועה את צאן יתרו חותנו כהן מדין, וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חורבה. וירא מלאך ה' אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בוער באש והסנה איננו אוכל, ויאמר משה: אסורה נא ואראה את המראה הגדול הזה, מדוע לא יבער הסנה.

ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר:

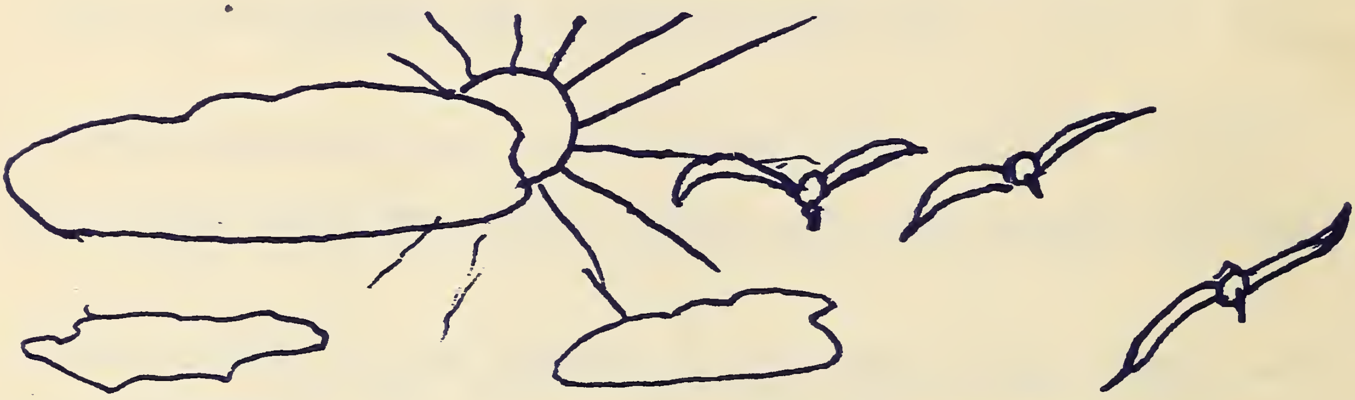

של נעליך מעל רגליך, כי המקום אשר
אתה עומד עליו אדמת קדש היא.

ויאמר ה': ראה ראיתי את עני עמי
אשר במצרים ואת זעקתם שמעתי מפני
נוגשיו, כי ידעתי את מכאוביו.
ועתה לכה ואשלחך,
והוצא את עמי בני ישראל ממצרים!

ועתה לך בוא מצרימה ובאת אל הנענים והאומללים ואל כל הנאנחים והנדכאים ואמרת אליהם, כי עבדים הם והם לא יבינו; כי אמללים הם, והם לא ידעו; וכי גדול ענים וגדולים מכאוביהם ונורא לחצם והם לא יאמינו. ופקחת עיניהם בחזק יד ועל כל ענים וגאלת אותם.

ועם רב ימשך אחריך מקרב אחיך אשר לא ידעת ואשר לא ידעוך, ומקרב כל העם אשר מסביב אשר רע ומר להם והיית לאב המון אדם רב ולראש שבטיו.

ועשית,

מן התולעים - אדם
מן האדם - ע ם
ומעפרות חול - ארץ

כוס שניה

כוס גאולה, כוס נחמה, כוס שחרור ותחיה בארצנו.

ל ח י י ם , ל ח י י ם .

זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים, מבית עבדים.

- וירדפו מצרים אחריהם, וישיגו אותם חונים על הים. ויבואו בני ישראל בתוך הים ביבשה, והמים להם חומה מימינם ומשמאלם.

- וירדפו מצרים ויבואו אחריהם כל סוס פרעה, רכבו ופרשיו אל תוך הים.

- וינער ה' את מצרים בתוך הים וישובו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים וכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים, לא נשאר בהם עד אחד.

בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב מעם לועז, היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו. הים ראה וינס, הירדן יסוב לאחור, ההרים רקדו כאילים, גבעות כבני צאן. מה לך, הים, כי תנוס ? הירדן - תסוב לאחור ? ההרים - ברקדו כאילים? - גבעות כבני צאן ? מלפני ה' חולי ארץ, מלפני אלוה יעקב. ההופכי הצור אגם מים, חלמיש - למעינו מים !

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ויאמרו לאמר:

אשירה לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים.

ותקח מרים הנביאה, אחות אהרון, את
התוף בידה ותצאנה כל הנשים אחריה
בתופים ובמחולות.

והיא שעמדה לאבותינו ולנו,

שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו

אלא שבכל דור ודור

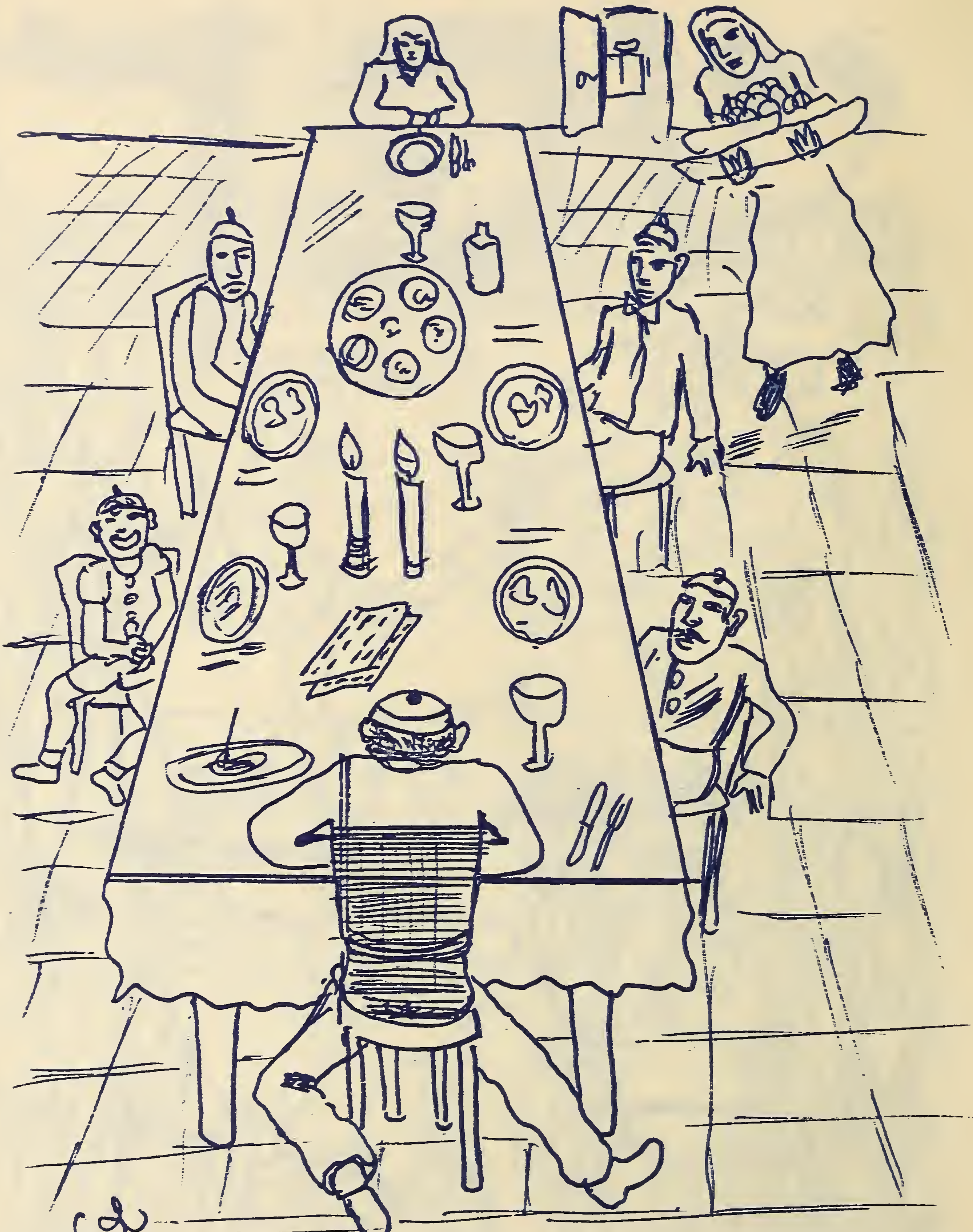
עומדים עלינו לכלותנו,

והקדוש-ברוך-הוא

מצילנו מידם.

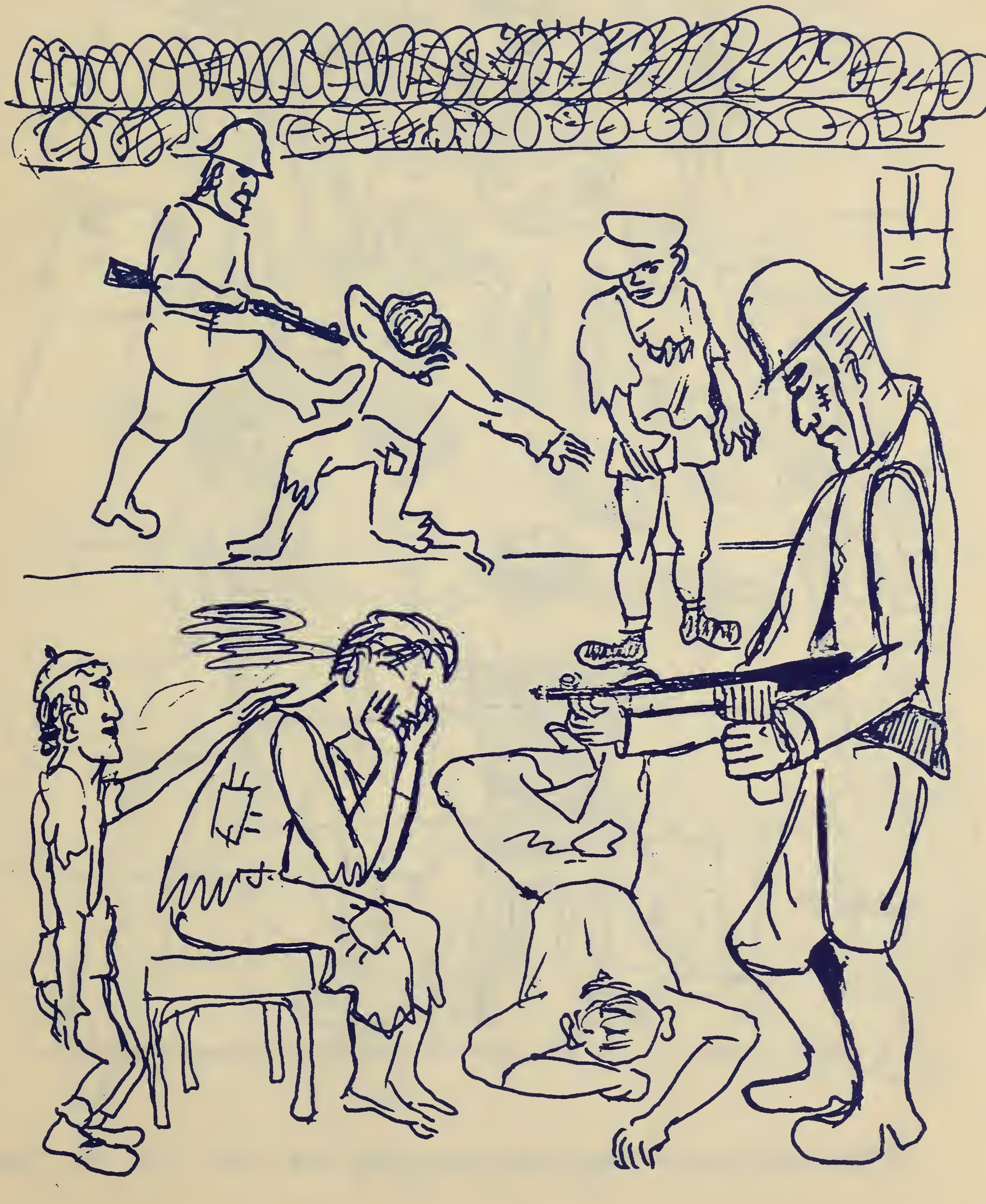

זכור את אשר עשה לך עמלק

בכל דור ודור חיב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים.

על דעת עיבי שראר את השכול בדרתי נדר: לזכר את הכל,
לזכר - ודבר לא לשכח

שְׁפֹךְ חֲמָתְךָ אֶל הַגּוֹיִם

אשר לא ידעוך ועל
ממלכות אשר בשמך לא
קראו: כי אכל את יעקב
ואת נוהו השמו.

שְׁפָךְ עֲלֵיהֶם

זעמך וחרון אפך
ישיגם תרדף באף
ותשמידם מתחת
שמי יי

הנה אני לוקח את בני ישראל מבין הגויים אשר הלכו שם

וקבצתי אותם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם ועשיתי אותם

לגוי אחד בארץ.

כי בשמחה תצאון ובשלום תובלון. ההרים והגבעות יפצחו רנה

וכל עצי השדה ימחאו כף

שנים עשר השבטים הקדומים אל גבולינו שוטפים ובאים... ושמות

אחרים לכלם. אין אומר עוד גדי מנשי ודני, כי תרכי, צרפתי,

יוצא גבול יוגוסלב ובן ארץ בולגר, מרוקני מאפריקה בא ופליט

חרב מארץ סינים.

הנה בא יום חדש על ארצי יום עת קץ גלויות ועדות, כי גולה בגולה תתבולל ועדה תטמע ברעותה. כל שבטי ישראל על דגלם

הוראינו בדורנו זה נפלאות כאשר לא ראו אבותינו ואבות אבותינו בימי יציאת מצרים - - -

בעינינו ראינו את הנסים והפורקן כבימי החשמונאים, ולנגד עינינו קם הפלא הגדול של קבוץ נדחינו מארבע כנפות הארץ, כאשר לא היה גם בימי זרובבל ונחמיה. - - -

עם עתיק יומין, גולה ונודד, חידש כנשר נעוריו, קם לתחיה בארצו והתחיל שוזר את חוט חייו העצמאיים אשר נותק לפני אלפיים שנה.

שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה,
משאת נפש כל נביא וכמיהת לב כל חוזה,
שחלום איני חולם ודמיון איני חוזה –
שאמת המחזה.
שראיתי במו עיני בנפול הזרע ביזרעאל
מידי קומץ אלמונים, מזי-רעב ובני בלי-צל,
והנה אלומתם תתרומם ותתגדל
למדינת ישראל!
שנפתח מקור חיים לעמי תועה מדבר
שבא הקץ לנדודים, לעבדות ולנכר

כוס שלישית

קבוץ גלויות ומזוגן, כוס בנין ארצנו ושגשוגה

כוס ברכה שהארץ תתן יבולה ופריה לחיים ולברכה.

הנה ימים באים

הנה ימים באים, ונגש חורש בקוצר
ודורך ענבים במושך הזרע
והטיפו ההרים עסיס
וכל הגבעות תתמוגגנה

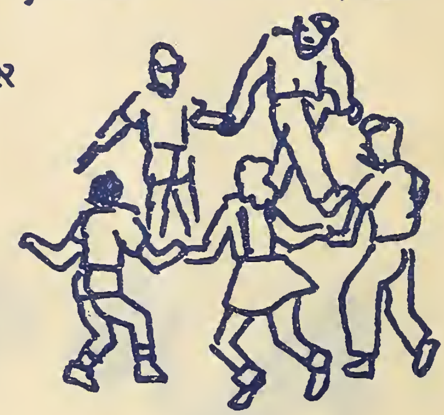
ושבתי את שבות עמי ישראל
ובנו ערים נשמות וישבו,
ונטעו כרמים ושתו את יינם
ועשו גנות ואכלו את פריהם.
ונטעתים על אדמתם
ולא ינתשו עוד מעל אדמתם

כוס רביעית כוס שלום ושלוה לפליטת בית ישראל, למדינת ישראל, לצבא ההגנה לישראל ולמנהיגי ישראל לחיים ולשלום.

נברך את עם ישראל, את מדינת ישראל, את צבא הגנה לישראל, את בית ישראל !

נברך על הגפן ועל פרי הגפן ועל תנובת השדה. ועל ארץ חמדה טובה ורחבה, שרצית והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה, כי אתה, ה' על הארץ ועל פירותיה ועל פרי הגפן !

חסל סדר פסח כהלכתו, כאשר זכינו לסדר אותו, כן נזכה לעשותו.
זך שוכן מעונה, קומם קהל עדת מי מנה, בקרוב נהל נטעי כנה,
פדויים לציון ברינה !

חַד גַּדְיָא

לשנה הבאה בירושלים הבנויה